

Predstava *še ni naslova* je neponovljivo gledališko doživetje, ki v svojem utripajočem telesu pogumno in intenzivno združi ne le presunljiv in kolektivno povezan igralski organizem, temveč terja tudi pripaden gledalski vložek. Oblikuje upajočo skupnost, izvzeto iz vsakodnevne časovnosti, združeno v skupni posvetitvi dneva gledališki fantaziji.

Okostje uprizoritve sestavlja preplet besedila Simone Semenič in na vajah proizvedeno gradivo ter v prizorih intimnih pripovedih z reflektirano, precizno in domišljeno režijo raziskuje široke možnosti odrske imaginacije. Skozi repeticijo, prostorske razplastitve in simultanosti uprizoritev razgradi podobo mitskega zapeljivca Don Juana in na njegovo mesto postavi Janeza, ki postane platno, na katerega se projicirajo želje, fantazije, zgodbe odnosov moči, zlorab in upanj. *še ni naslova* s harmoničnim prispevkom celotnega kreativnega kolektiva v sebi združuje tako potencialnost odrešujočega hipa, raztezajočega se trenutka zavesti, kot tudi vztrajno neznosnost človeške situacije. Na ta način z ritmično dovršenim in igralsko prepričljivim dialektičnim mešanjem kaosa in reda, ponavljanja in izjemnosti, ljubezni in bolečine, globine, ki se ob trku z realnostjo neusmiljeno splošči, učinkovito zarisuje minljivo lepoto mikro in makro kozmosa človeškega. Predvsem pa ustvari zatočišče, v katerem vse čakajoče, individualizirane samote poveže dočakanje, ki ga, četudi čudežno fiktivnega, doživimo skupaj.